

POSTANOWIENIE

21 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Jurkowska-Chocyk

na posiedzeniu niejawnym 21 marca 2024 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa K. P.

przeciwko J. Z.

o ochronę dóbr osobistych,

na skutek wniosku pełnomocnika powódki

o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego

z 26 stycznia 2024 r., I CSK 335/22

uzupełnia postanowienie Sądu Najwyższego z 26 stycznia 2024 r. w ten sposób, że dodaje pkt III o treści "oddala wniosek K. P. o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania kasacyjnego".

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 26 stycznia 2024 roku Sąd Najwyższy w pkt I odrzucił w części skargę kasacyjną pozwanej, a w pkt II odmówił przyjęcia jej do rozpoznania w pozostałym zakresie. W orzeczeniu tym nie orzeczono o kosztach postępowania kasacyjnego, mając na uwadze, że strona powodowa złożyła odpowiedź na skargę kasacyjną po terminie określonym w art. 398⁷ § 1 k.p.c. (art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 109 § 1 k.p.c.).

Pismem z dnia 14 marca 2024 roku pełnomocnik powódki wniósł o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego w tym zakresie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 26 stycznia 2024 roku jest co do zasady słuszny. Zgodnie z art. 351 § 1 k.p.c. strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu - od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu. Przepis ten ma odpowiednie zastosowanie do postanowień sądu (art. 361 k.p.c.), w tym do postanowień wydawanych w postępowaniu kasacyjnym (art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.). Uzupełnienie postanowienia może dotyczyć także rozstrzygnięcia o kosztach procesu, jeżeli strona wniosła o ich zasądzenie, a sąd o nich nie orzekł. Mając to na uwadze Sąd Najwyższy uzupełnił postanowienie z 26 stycznia 2024 roku dodając do niego pkt III., zawierający rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy nie uwzględnił wniosku strony powodowej o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym, albowiem jak już wskazano w uzasadnieniu postanowienia z 26 stycznia 2024 roku ustanowiony przez nią pełnomocnik wniósł odpowiedź na skargę po upływie ustawowego terminu od doręczenia odpisu skargi kasacyjnej powodce. Odpowiedź na skargę kasacyjną może być wniesiona w terminie dwutygodniowym od doręczenia odpisu skargi (art. 398⁷ § 1 zdanie pierwsze k.p.c.). W orzecznictwie wyjaśniono, że takiej odpowiedzi nie stanowi tak nazwane pismo procesowe, wniesione po upływie ustawowego terminu do dokonania tej czynności (zob.m.in. wyroki Sądu Najwyższego z 16 maja 2002 r., IV CKN 1071/00, OSNC 2003, Nr 9, poz. 120, z 14 marca 2003 r., V CKN 1733/00, i z 7 maja 2003 r., IV CKN 113/01, oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 29 maja 2018 r., I CSK 42/18). W konsekwencji – wniosek powódki o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania kasacyjnego zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniesioną po terminie należało uznać za bezskuteczny i podlegający oddaleniu.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy na podstawie przepisów przytoczonych powyżej – orzekł jak w sentencji.

[SOP]

(r.g.)